

'หลวงพ่อกเงิน-หลวงพ่อบุญ'(5) กับสุดยอดวัตถุมงคลแห่งยุค

หลึ่งปลดประจำการแล้ว "นายพุด ปิ่นทอง" ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ.2480 ณ พัทธสีมาวัดพระงาม อ.เมือง จ.นครปฐม โดยมีพระครูอุตรการบดี (หลวงปู่สุข ปทุมสวนฺโณ) เจ้าคณะอำเภอเมืองนครปฐม เจ้าอาวาสวัดห้วยจรเข้ม อ.เมือง จ.นครปฐม เป็นพระอุปัชฌาย์, พระปลัดคณิ เจ้าอาวาสวัดพระงาม อ.เมือง จ.นครปฐม เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระสมุห์ปิ่น เจ้าอาวาสวัดลาดปลาเค้า อ.เมือง จ.นครปฐม เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายา "อัครรักโข"

จากนั้นบวชแล้วได้พำนักอยู่ที่วัดพระงาม ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยด้วยความพากเพียร จนสอบได้ได้นักธรรมตรี เมื่อปีพ.ศ.2482 โดยมีโอกาสฝากตัวเป็นศิษย์พระเถระชื่อดังหลายรูปด้วยกัน อาทิ หลวงพ่อพร้อม, หลวงปู่สุข วัดห้วยจรเข้ม, หลวงพ่อกเงิน วัดดอนยายหอม เป็นต้น

ในระหว่างนี้ท่านได้ให้ความสนใจการศึกษาด้านการเจริญสมาธิจิตฝึกฝนวิปัสสนากรรมฐาน ควบคู่กับการศึกษาวิชาจากคัมภีร์ต่างๆ อย่างคร่ำคร่ง โดยฝากตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อบุญพร้อม พระเถระชื่อดังแห่งวัดพระงาม พระเกจิอาจารย์ยุคสงครามอินโดจีน ผู้ทรงคุณในด้านการสร้างพระปิดตานี้อทอง ด้วยพื้นฐานวิชาคาถาอาคม ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากปู่เฒ่า ตั้งแต่สมัยเยาว์วัย จึงทำให้ท่านสามารถเจริญพุทธาคมได้รวดเร็วทันใจยิ่ง

รุ่นเหมือนรุ่นแรกปี 2538

ในปี พ.ศ.2486 วัดไผ่ล้อมขาดผู้ปกครองวัดเนื่องจากเจ้าอาวาสแต่ละรูปไม่อยู่ในศีลในธรรม แห่งเพชรพรพชิต อยู่ปกครองวัดได้ไม่นานก็ต้องลาสิกขาไป สร้างความเอือมระอาจนชาวบ้านหมดศรัทธาไม่สวดมนต์ทำบุญ ทำให้กลายสภาพเป็นวัดร้าง สมัยนั้นวัดไผ่ล้อมมีสภาพเป็นเพียงวัดเก่ารกร้าง เดิมทีเป็นป่าไผ่ ซึ่งชาวเมือง ที่รักษาที่ 4 เกณฑ์เป็นแรงงานบูรณะองค์พระปฐมเจดีย์ ใช้เป็นที่พัก บรรดาภิกษุของวัดร่มรื่นเหมาะแก่สมณะปฏิบัติธรรม ชาวบ้านกลุ่มหนึ่งจึงพากันไปนมัสการหลวงพ่อบุญ ให้ย้ายมาประจำพรรษาอยู่ที่วัดไผ่ล้อม เพื่อกอบกู้วัดพลิกฟื้นขึ้นใหม่อีกครั้ง โดยเข้ารับตำแหน่งรักษาการเจ้าอาวาส จนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2492

สมัยท่านรักษาการเจ้าอาวาส ได้ปรึกษากับพระเถระผู้ใหญ่และญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาดำเนินการสร้างอุโบสถ โดยได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2490 กระทั่งเสร็จสมบูรณ์เป็นอุโบสถหลังแรก ในปี พ.ศ.2492 หลังจากนั้นท่านก็พัฒนาวัดต่อไป บุกเบิกถางป่าไผ่ จนได้สร้างศาลาการเปรียญในปี พ.ศ.2535 จากนั้นวัดไผ่ล้อมมีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าตามลำดับ มีโบสถ์มีศาลาการเปรียญตามมาด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม ญาติโยมหลังไหลเข้ามาทำบุญ บำเพ็ญศีลสมาธิ และศึกษาปฏิบัติธรรม จำนวนพระภิกษุสามเณรเข้า

มาจำพรรษาก็มากขึ้น

ต้นปี พ.ศ.2539 อุโบสถหลังเก่าเริ่มทรุดโทรมมาก ประกอบกับน้ำท่วมบ่อยๆ จึงได้สร้างอุโบสถหลังใหม่ ปลายปีก็สร้างศาลากลางน้ำ ศาลากลางน้ำเป็นบ่อน้ำ ญาติโยมใช้กันมาตั้งแต่โบราณ ท่านเลยปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ค่อยๆดำเนินการสร้างนาปน สอนาไร่ผลผลิตพร้อมศาลาอเนกประสงค์ไว้ใช้ในพิธีต่างๆ ในวัด ซึ่งดำเนินการรุดหน้าไปมาก นอกจากนี้ ท่านยังเป็นผู้อุปถัมภ์สร้างโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พุทธประชาอุปถัมภ์) เพื่อเป็นสถานศึกษาสำหรับเยาวชนด้วย

วัดปฏิบัติอย่างหนึ่งที่ศิษยานุศิษย์ได้สัมผัส "หลวงพ่อบุญ" วัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม มากกว่าครึ่งศตวรรษ คือท่านเป็นพระสงฆ์ที่ไม่สะสมกิเลส ไม่สนใจชื่อเสียงเงินทอง และลาภยศสรรเสริญ จดปฏิบัติโยทาทนที่สาธุชนบริจาคนา ท่านไม่เคยสะสม มีเท่าไรก็นำไปบริจาคสร้างวัดอุทิศความเจริญไว้แก่วัด จนเกิดความเจริญรุ่งเรือง แลดูสวยงามสบายตา เหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา นอกจากนี้ยังขอขจายไปถึงชุมชนรอบๆ วัด ทั้งสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่พักคนเรียวที่ใครที่มารถให้ท่านช่วย หลวงพ่อบุญไม่เคยขัด รวมทั้งกิจนิมนต์ต่างๆ ไม่ว่าใกล้ไกลท่านก็เมตตาไปให้ แม้สุขภาพร่างกายจะไม่ค่อยเอื้ออำนวยนักก็ตาม

ด้วยคุณงามความดีที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ 72 พรรษา ในวันที่ 12 ต.ค. พ.ศ.2547 หลวงพ่อบุญ วัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่ "พระมงคลสิทธาการ" ในฐานะพระสงฆ์ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระศาสนาและประเทศชาติเป็นกรณีพิเศษ

อภิญญา